

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: P., K., X., IČO: X., zast. JUDr. M., advokátom, M., X., proti žalovanému: V., M., X., IČO: X., o zaplatenie 1 214 371,17 Sk, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3 Cob 121/2006-41 zo dňa 25. októbra 2006, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Žalovanému trovy dovolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd, ako súd odvolací, potvrdil rozsudok Okresného súdu v Bratislave č. k. 15C 449/05-22 zo dňa 23.2.2006. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch svojho rozsudku uviedol, že odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a 214 ods. 1 OSP a dospel k záveru, že rozsudok je vecne správny, keď súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav a vec posúdil správne aj po právnej stránke. Odvolací súd sa stotožnil so súdom prvého stupňa, že plynutie a dĺžku premlčacej lehoty je potrebné v danom prípade posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Pritom prihliadol na skutočnosť, že úhrada bola poskytnutá podľa § 38 ods. 5 zák. č. 273/94 Z. z., keďže v konaní nebola preukázaná existencia zmluvného vzťahu medzi účastníkmi, predmet činnosti žalovanej, ktorou je vykonávanie zdravotníckeho poistenia v zmysle zák. 273/94 Z. z., a tiež ustanovenie § 6 ods. 2 uvedeného zákona, podľa ktorého poisťovňa nesmie podnikat' s prostriedkami získanými zo zdravotného poistenia. Potom

so zreteľom na deň, kedy bola žaloba uplatnená na súde a obdobie, za ktoré sa žalobca zaplatenie poplatku z omeškania domáhal, súd správne konštatoval, že žaloba bola podaná v celom rozsahu až po uplynutí premlčacej lehoty. Nakoľko žalovaný vzniesol námietku premlčania rozhodol správne, keď žalobu zamietol. Z uvedených dôvodov, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP. Úspešnej žalovanej trovy v súvislosti s konaním nevznikli, odvolací súd jej ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca dovolanie. Uviedol, že konaním odvolacieho súdu došlo k pochybeniu v správnej aplikácii hmotnoprávnej úpravy, čo malo za následok, že odvolací súd, ako súd prvého stupňa, vo veci vec nesprávne posúdil a vyvodil nesprávny právny záver. Krajský súd sa v odôvodnení stotožnil so záverom okresného súdu s tým, že považuje vzťah medzi navrhovateľom a odporcom ako vzťah občianskoprávny, a to z dôvodu, že odporca nesmie podnikat' s prostriedkami získanými zo zdravotného poistenia. Je toho názoru, že vzťah medzi navrhovateľom a odporcom je treba považovať ako vzťah obchodnoprávny, a to z dôvodov, že navrhovateľ je považovaný za podnikateľa na základe iných predpisov, ako je živnostenský zákon, odporca bol zriadený zákonom č. 273/1994 Z. z. ako verejnoprávna inštitúcia za účelom vykonávania zdravotného poistenia, v zmysle ust. § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka sa obchodným zákonníkom spravujú takisto záväzkové vzťahy medzi štátom, samosprávnou územnou jednotkou ako právnickou osobou zriadenou zákonom, ako verejnoprávna inštitúcia, ak sa týkajú zabezpečovania verejných potrieb alebo vlastnej prevádzky a podnikateľmi pri ich podnikateľskej činnosti. Na tento účel sa za štát považujú aj štátne organizácie, ktoré nie sú podnikateľmi pri uzavieraní zmlúv, z ktorých obsahu vyplýva, že ich obsahom je uspokojovanie verejných potrieb. V súvislosti s uvedeným je potrebné vec posudzovať v súlade s ustanoveniami Obchodného zákonníka, a nie Občianskeho zákonníka, a tým je premlčacia lehota na uplatnenie práva v zmysle § 397 Obchodného zákonníka 4 roky, a teda nárok navrhovateľa je uplatnený včas, a nie je možné akceptovať vznesenú námietku premlčania zo strany odporcu. Navrhuje, aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Najvyšší súd SR, ako súd dovolací, skúmal predovšetkým, či sú splnené podmienky pre konanie na dovolacom súde, pretože ide o mimoriadny opravný

prostriedok. Podľa § 236 ods. 1 OSP, dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. Prípustnosť dovolania upravuje ustanovenie § 237, § 238 a § 239 OSP. Či sú splnené podmienky prípustnosti podľa § 237 OSP, skúma súd ex offio vždy. Keďže v predmetnom prípade odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa a vo výroku svojho rozsudku nevyslovil, že je dovolanie prípustné, žalobca v danom prípade nespĺňa podmienky prípustnosti podľa § 238 OSP. Podľa § 237 OSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu za podmienok upravených pod písmenami a/ až g/. Dovolateľ však v danom prípade namieta hmotnoprávne pochybenie odvolacieho aj prvostupňového súdu pri posudzovaní lehoty pre uplatnenie práva, pretože na rozdiel od súdov bol toho názoru, že vzťah medzi účastníkmi je potrebné posudzovať podľa Obchodného zákonníka, kým súdy ho posudzovali podľa Občianskeho zákonníka. Nejde teda o dôvod prípustnosti dovolania, ktorý by bol obsiahnutý v citovanom ustanovení § 237.

Dovolací súd preto konštatuje, že dovolateľ podal dovolanie proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné. Podľa § 243b ods. 4 OSP, ustanovenia § 218 ods. 1, § 224 ods. 1, § 225 a § 226, platia pre konanie na dovolacom súde obdobne. S odkazom na citované ustanovenia, dovolací súd odmietol dovolanie dovolateľa.

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 243b ods. 4 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP, ale pretože žalovanému trovy v dovolacom konaní žiadne nevznikli, neboli mu ani priznané.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 29. mája 2008

**JUDr. Margita F r i d o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: